

ת"פ 32220/12/17 - מדינת ישראל נגד רועי מרידור

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 32220-12-17 מדינת ישראל נ' מרידור
לפני כב' השופט מיכאל קרשן

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז המרכז
באמצעות עו"ד יניב בן הרוש

המאשימה

נגד

רועי מרידור ע"י ב"כ עו"ד קובי סודרי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת ועו"ד נעמי מששה

הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד קובי סודרי

הכרעת דין

1. ביום 13.11.2018 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן.

בהתאם להסדר הטיעון נרשמה הודאתו של הנאשם בעובדות והוא לא הורשע על פי הודאתו, על מנת לאפשר לצדדים לסכם בכתב בשאלה באיזו עבירת מרמה יש להרשיע את הנאשם כפועל יוצא מהודאתו זו: קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא, לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"), או קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בהתאם לסייפת אותו סעיף.

הצדדים מסכימים כי יש להרשיע את הנאשם, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, גם ב-23 עבירות של פגיעה בפרטיות.

2. סיכומי הצדדים הוגשו. הגיעה עת הכרעה.

3. כתב האישום המתוקן מונה חלק כללי ו-23 אישומים פרטניים.

בחלק הכללי נאמר כי הנאשם הוא בעל משרד חקירות "מרידור חקירות", שאינו מפורסם ברבים והפנייה אליו

עמוד 1

מבוצעת לרוב על ידי חוקרים פרטיים, או על ידי אנשים פרטיים שמופנים אליו על ידי ממליצים. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום קיבל הנאשם פניות מחוקרים פרטיים או אחרים אשר בקשו ממנו לאסוף מידע לגבי אנשים שונים. הנאשם נהג להתקשר לגופים המחזיקים במידע לגבי אותם אנשים תוך התחזות להם והוצאת המידע במרמה מאותם גופים. לאחר קבלת המידע היה הנאשם מעבירו למבקש בתמורה לשכר טרחה.

האישומים הפרטניים מפרטים 23 מקרים בהם כך פעל הנאשם. הנאשם שוחח עם נציגי חברות ביטוח, בנקים, חברות כרטיסי אשראי, קרנות השתלמות ובזק, תוך התחזות לבעלי המידע הפיננסי הפרטי, קיבל את מבוקשו ומסר את המידע ללקוחותיו תמורת שכר טרחה.

4. המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם בגין כל אלה ב-23 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בשל היקף המרמה (23 מקרים שונים), השיטתיות והעקביות במעשי הנאשם, התחכום והתכנון המקדים (לרבות העובדה כי דאג לקבל את המסמכים למייל פקס חנימי), עוצמתה הגבוהה של הפגיעה בפרטיות המתלוננים, העובדה כי עבירת המרמה הייתה כרוכה בעבירה אחרת - עבירה של התחזות, והעובדה כי עבירות המרמה בוצעו על ידי בעל רישיון.

5. ב"כ הנאשם סבור כי כמות המקרים אינה צריכה להכריע את הכף במקרה דנן.

לדבריו ניכר כי לא היו שום תכנון מיוחד או תחכום יוצא דופן במעשי הנאשם, מעשה המרמה התמצה בשיחת טלפון פשוטה שפרט לאקט ההתחזות לא נלוו לו מעשים נוספים, כגון התייצבות פיזית, זיוף מסמכים, חדירה לחומר מחשב וכיו"ב.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי אין לייחס לנאשם כוונה מיוחדת להסוואת זהותו מעצם העובדה שקיבל את המסמכים המבוקשים לתיבת מייל פקס חנימית, משום שאין בדרך התקשרות זו הסתרת מידע מצד שולח המידע ומספר הפקס מייל האמור שימש את הנאשם גם לצרכי קבלת מידע שאינו אסור; כי לא התקיימה במעשיו משום פגיעה מיוחדת בפרטיות; ואין רבותא בכך שהנאשם הוא בעל רישיון חוקר פרטי וביצע את העבירות במסגרת עבודתו ככזה.

לדעת הסניגור, במקרים רבים בעלי מאפייני חומרה נכבדים מאלה המתקיימים כאן יוחסה לנאשמים עבירת הבסיס של קבלת דבר במרמה, ללא נסיבות מחמירות כפי שמבקשת המאשימה במקרה דנן (הופנית לפסיקה). בהמשך לטענה זו העלה ב"כ הנאשם טענה נוספת, שלפיה אישומו בחלופה המחמירה של הסעיף עולה כדי אכיפה בררנית שמקיימה לנאשם הגנה מן הצדק.

לסיכום סבור ב"כ הנאשם כי המאשימה מבקשת לרוקן מתוכן את החלופה לפי רישת הסעיף, שכן לפי עמדתה (כך ב"כ הנאשם) בכל מעשה מרמה יתקיימו נסיבות מחמירות.

דין

6. סעיף 415 לחוק העונשין קובע כך:

415. המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים.

7. בע"פ 1784/08 פרי נ' מדינת ישראל (5.2.2009), פסקה 42 לפסק הדין, נאמרו הדברים הבאים ביחס ליסוד הנסיבות המחמירות בעבירה של קבלת דבר במרמה:

"הנסיבות המחמירות אשר מביאות להחמרה בעונש הצפוי לעבריין עד לחמש שנות מאסר, אינן מוגדרות בחוק, והפסיקה היא שעצבה אותן. בית-המשפט נדרש להכריע באשר להתקיימותן של נסיבות מחמירות פעמים רבות, באחת מהן נקבע:

"לצורך ההבחנה בין הרישא לבין הסיפא של סעיף 415 האמור עשויים להשפיע הצורה בה מבוצעת המירמה, השיטה, התכנון, התחכום, ההיקף וכדומה גורמים" (ע"פ 399/88 בלאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 742, 705 (1990)).

נדרשת מודעות המרמה להתקיימות הנסיבות המחמירות כדי שאלו יזקפו לחובתו. בין הגורמים שעשויים להוות נסיבות מחמירות, נמצאים ריבוי של מעשי מרמה, התחכום שבהם, הסכומים שהועברו כתוצאה מהמרמה, ביצוען של עבירות נוספות שנועדו לאפשר את המרמה (ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 25, 42 (2002)), התמדה במעשי מרמה לאורך זמן (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין, בפסקה 33 (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 4.9.2007)), או בהיותו של המרמה עובד ציבור (ע"פ 618/88 בן עמי נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(3) 227, 231 (1989)). רשימה זו, שאינה סגורה, נועדה להמחיש את מגוון המצבים בהם עשוי בית-המשפט לקבוע כי בנסיבות מחמירות עסקין (לעניין הרציונאליים בברירת הנסיבות המחמירות ראו גם ד' בין "ניסיון ל"אילוף" הנסיבות המחמירות בעבירות המרמה והזיוף" הפרקליט כו 378, 386 (1970)).

8. בחנתי את טענות הצדדים ביחס לעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן - עובדות המהוות את התשתית המוסכמת על בסיסה יוכרע דינו של הנאשם - ומצאתי כי במקרה דנן מתקיימים חלק מן היסודות המוכרים בפסיקת בתי המשפט כבעלי פוטנציאל לבסס את אותן נסיבות מחמירות המביאות להחמרת הענישה:

ריבוי מעשי המרמה

9. הנאשם ביצע את המרמה 23 פעמים. מעשי המרמה נעשו בכל פעם לבקשת גורם אחר, ובכל פעם פגעו באדם אחר.

שיטתיות ועקביות

10. כאמור בחלק הכללי לכתב האישום, האופן בו פעל באישומים הפרטניים הייתה דרכו של הנאשם. כך פעל הנאשם על מנת לקבל שכר טרחה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום (סוף 2015 עד אמצע 2017).

ניתן אפוא לומר כי הנאשם פעל בהתחזו לאחרים על מנת להשיג מידע פרטי באופן עקבי והמרמה בוצעה לאורך זמן. עם זה אין להניח לרעת הנאשם כי לא התפרנס גם בדרך לגיטימית באותה התקופה ממש.

תחכום

11. אינני סבור כי את מעשי הנאשם ניתן לאפיין בתחכום יתר. כמפורט בכתב האישום המתוקן, המרמה התמצתה בשיחה טלפונית בין הנאשם לנציגי החברות שהחזיקו במידע הפיננסי, במהלכה התחזה הנאשם לבעל המידע.

לא התרשמתי כי השימוש שעשה הנאשם בתיבת פקס-אל-דוא"ל חנימית, כאמצעי לקבלת המידע, נועד בהכרח על מנת להסתיר את זהותו מפני מוסרי המידע ועל כן עולה כדי פעולה מתוחכמת. הסיבה העיקרית לשימוש בתיבות דוא"ל כאלה היא רצון לחסוך עלויות של פקס וקו טלפון ייעודי. מדובר בשימוש נפוץ למדי וממילא המאשימה לא סתרה את טענת הנאשם כי תיבת דוא"ל זו שמשה אותו גם לקבלת מידע שאיננו אסור.

הסכומים שהועברו כתוצאה מהמרמה

12. כאשר המרמה הניבה למבצע פירות כספיים נהוג למנות את גובה הסכומים שהועברו כתוצאה מן המרמה כנתון רלבנטי לצורך הקביעה האם התקיימו נסיבות מחמירות במעשי הנאשם.

כתב האישום המתוקן אינו נוקב בתשלומי שכר הטרחה שקיבל הנאשם כתוצאה ממעשי המרמה, ועל כן לא ניתן לזקוף נתון זה לחובת הנאשם.

ביצוע עבירות נוספות שנועדו לאפשר את המרמה

13. המאשימה סבורה כי יש לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שביצע את עבירות המרמה תוך התחזות למתלוננים.

דעתי שונה. אמנם הלכה היא כי "היות המרמה כרוכה בביצוע של עבירות אחרות המכשירות את הקרקע להצלחתה", עשויה להוות "נסיבה מחמירה" לצרכי החמרת הענישה על עבירת המרמה [ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 25, 42 (2002)], אלא שבענייננו, להבדיל למשל מאשר בעניינו של רודמן, הנאשם לא הורשע בביצוע עבירה של התחזות לצד כל עבירת מרמה. עבירות ההתחזות נמחקו במסגרת הסדר הטיעון, ובנסיבות אלה אין לדעתי מקום לקבל את טענת המדינה המבקשת לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהתחזה למתלוננים.

ביצוע העבירות על ידי חוקר פרטי ברישיון

14. בעניין זה יש לקבל את עמדת המדינה. העובדה כי חוקר פרטי, שהמדינה הפקידה בידיו רישיון שמתיר לו לבצע פעולות לגיטימיות במסגרת עבודתו, מקבל את המידע הדרוש ללקוחותיו בדרכי מרמה, מקרבת את עניינו לעניינו

של עובד הציבור שנוקט בדרכי מרמה.

אביא אפוא בחשבון נתון זה במסגרת בחינת התקיימות הרכיב של "נסיבות מחמירות".

עצמת הפגיעה בפרטיות

15. ניתן לקבל את גישת המדינה כי מרמה שתכליתה פגיעה בפרטיות הזולת מתעצמת ככל שהפגיעה בפרטיות חמורה יותר.

דא עקא, שמקריאת כתב האישום המתוקן קשה להתרשם כי המידע שקיבל הנאשם כתוצאה ממעשי המרמה אמנם פגע באופן ניכר בפרטיות המתלוננים. ברי כי מסירת מידע פיננסי אודות המתלוננים ללקוחות משרדו של הנאשם פגעה בפרטיותם. יתכן שאף במידה ניכרת. אלא שהמדינה לא פרטה במסגרת העובדות המוסכמות המנויות בכתב האישום המתוקן את טיב הפגיעות במתלוננים והיא מסתמכת במקרה זה רק על השכל הישר והמוסכמה כי מסירת מידע פיננסי עלולה לפגוע בפרטיות.

אציין כי לא ראיתי לקבל את עמדת ההגנה שלפיה מן הראוי להסיק מהתנהלותם של הגופים שמסרו את המידע לנאשם ללא ביקורת מספקת, כי ערך המידע אינו רב.

סיכום והכרעה

16. מן המקובץ לעיל עולה כי הנתונים שעליי להביא בחשבון לשם הקביעה בסוגיית הנסיבות המחמירות הם ריבוי מעשי המרמה והתמדת הנאשם בביצועם לאורך זמן ובאופן שיטתי והעובדה כי העבירות בוצעו על ידי חוקר פרטי המחזיק ברישיון.

17. סבורני כי שילוב הנסיבות שהובאו לעיל צריך היה להוביל להרשעת הנאשם בביצוע עבירה **אחת** של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

ריבוי מעשים ושיטתיות אינם נבחנים כלפי כל מעשה בנפרד, אלא רק בראיה כוללת: אי אפשר לקבוע שיטתיות כלפי מעשה אחד. לא ניתן לדבר על ריבוי ביחס למעשה אחד. אין מקום להתייחס לביצוע לאורך זמן כלפי מעשה נקודתי אחד.

לא בכדי בחרה המדינה להעמיד לדין עברייני מרמה סדרתיים במקרים חמורים פי כמה בעבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ולא בשרשרת עבירות מרמה נפרדות - הגם שאין חולק כי במקרים המתאימים רשאית היא לעשות כן. כך נעשה בפרשת **פרי** (ע"פ 1784/08 לעיל). כך נעשה בפרשת טלנסקי (ע"פ 8080/12 **מדינת ישראל נ' אולמרט** (28.9.2016)), פסקה 132 לפסק דינו של כב' השופטת ס' ג'ובראן). וכך בפרשות מרמה רבות

נוספות.

אינני סבור כי הנסיבה המחמירה היחידה שמתווספת במקרה דנן על החומרה הנוגעת לריבוי ולשיטתיות המעשים, מספיקה כדי להפוך כל עבירה בודדת של קבלת דבר במרמה שעבר הנאשם לעבירה שבוצעה בנסיבות מחמירות. העובדה כי העבירות בוצעו על ידי חוקר פרטי ברישיון אינה מספיקה, כשהיא לבדה, כדי לקבוע כי בכל מקרה פרטי עבר הנאשם את העבירה בנסיבות מחמירות.

18. כיוון שכך בקשתי את הצדדים להודיעני האם מסכימים הם להרשעת הנאשם בעבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות חלף 23 עבירות המרמה הפרטניות שיוחסו לו.

המאשימה הביעה עמדתה כי בכל אירוע יש להרשיע את הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. שלא לצורך (שהרי זו הייתה הסכמת הצדדים) הפנתה היא לפסיקה לעניין היכולת להעמיד את הנאשם לדין בעבירות נפרדות. המדינה ציינה עוד כי רק חלק מהטעמים לעתירתה להרשיע את הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות נעוצים בריבוי העבירות.

נוכח עמדה זו של המדינה ביקש הנאשם להרשיעו בעבירות של קבלת דבר במרמה לפי רישת הסעיף. הנאשם הוסיף כי, ככל שבית המשפט יסבור אחרת, לכל היותר ניתן להרשיעו בעבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בהתאם למתווה שהצעתי.

19. צר לי על כי הצדדים לא הגיעו להסכמה בנוגע להרשעת הנאשם בעבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

תוצאה זו נכונה לטעמי מבחינה משפטית ולא הייתי מהסס לנקוט בה לולא צמצמו הצדדים את מרחב שיקול הדעת השיפוטי באופן בו הוצג הסדר הטיעון. הצדדים ביקשוני להכריע בשאלה האם התקיים רכיב החומרה בכל אחת מהעבירות הפרטניות שעבר הנאשם (מתוך הנחה שניתן להרשיעו ב-23 עבירות נפרדות) ולא הסמיכוני לשנות את כתב האישום המתוקן, המוסכם עליהם, באופן שהנאשם יורשע בעבירת מרמה, אמנם בנסיבות מחמירות, אבל עבירה אחת בלבד.

20. כיוון שעל"י לבחון כל אירוע בנפרד, איני רואה מנוס מקבלת עמדת ההגנה.

התוצאה

21. אני מרשיע את הנאשם ב-23 עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, וב-23 עבירות של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף (1)2 + (10)2 + 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד הצדדים